

इति चेन्न योगजधर्मसहकारिणा मनसैव तत्सम्भवात्
तदुपपत्त्याश्चुरादिना वा । अचिन्त्यप्रभावो हि योगजो
धर्मो न सहकार्यन्तरमपेक्षते । विवादाध्यासितः पुरुषो
न सर्वज्ञः पुरुषत्वाद्दृष्टिमेत्यादि तत्र प्रमाणादपि न भीमा-
सामिन्नः पुरुषत्वाद्दृष्टिमेत्यादिविपक्षबाधकतर्कान्य-
त्वादप्रयोजकम् । असर्वज्ञो यच्च प्रत्यक्षं द्विविधं सविकल्पकं
निर्विकल्पकञ्च सविकल्पकं ज्ञानं न प्रमाथमिति कीर्त्ति-
दिङ्नागादयः तथा हि अभिजापसंसर्गयोग्यप्रतिभासं
हि तत् न ह्यभिजापेन नाम्ना सम्भवत्यर्थस्य सम्बन्धो येन
यत् इति पट इति वा नामानुरञ्जितः प्रत्ययः स्यात्
न च जात्यादि परमार्थसत्त्वेन तद्वैशिष्ट्यं विषयेषु इन्द्रिय
गोचरः तस्यादिन्द्रियेणागोचरं जन्तुः आगोचरमहिम्ना
च सविकल्पकसत्त्वज्ञानं तत्रार्थं प्रवर्त्तयत् प्रत्यक्षमिति
लोक्यते इति । तच्चैतदुपपन्नमभिजापसंसर्गयोग्यप्रति-
भासञ्च भवेत् प्रमाणञ्चेन्द्रियार्थसन्निकर्षजन्यं स्यादिति
सन्दिग्धव्यतिरेकित्वं नामवैशिष्ट्यञ्च चाक्षुषज्ञाने सम्भव-
त्येव चरमि चन्दनमितिवदुपनीतभानसम्भवात् । यदा
संज्ञावैशिष्ट्यं प्रत्यक्षज्ञानेन न भासते संज्ञायाः अरण्यमात्रस्य
स्रुतेव दार्ढ्यव्यावर्त्तिका अभवज्ञाने प्रतियोगिअरण्यवत्
जात्यादिकञ्च वस्तुभूतं साधितमेवातः सविकल्पकमपीन्द्रि-
यार्थसन्निकर्षजत्वात् प्रत्यक्षम् प्रमाणम् । ननु निर्विकल्पकं
न व्यवहारप्रवर्त्तकं न वा व्यवहारविषय इति किन्तु
प्रमाणमिति चेत् सविकल्पकमेव तद्वि विशिष्टज्ञानम् न च
विशेषज्ञानमन्तरेण तदुत्पद्यते विशिष्टज्ञाने हि विशे-
षज्ञानविषयेन्द्रियसन्निकर्षतदुभयासंसर्गोपहृत्य कार-
णत्वावधारणात् उपस्करवृत्तिः ।

“सा च सात्त्विकराजवतामसभेदेन त्रिविधा । तत्र सा-
त्त्विकी यथा “प्रवृत्तिञ्च निवृत्तिञ्च कार्यकार्ये” भयाभावे ।
रज्ज्मं मोक्षञ्च या वेत्ति बुद्धिः सा पार्थ ! सात्त्विकी” ।
राजसी यथा “यया धर्मधर्मज्ञं कार्यञ्चाकार्यमेव च ।
अथवाप्य मज्जानाति बुद्धिः सा पार्थ ! राजसी” । तामसी
यथा “अधर्मं धर्मेति या मन्यते तमसावृता । सर्व-
दांश्च विपरीतांश्च बुद्धिः सा पार्थ । तामसी” गीता ।
तस्याः पञ्चगुणा यथा । “इष्टानिष्टविपत्तिश्च व्यव-
सायः समाधिता । संशयप्रतिपत्तिश्च बुद्धेः पञ्च गु-
णान् विदुः” महाभारते मोक्षधर्मः “इष्टानि-
ष्टविपत्तिः इष्टानिष्टानां वृत्तिविशेषाणां विपत्तिनामः
निद्रास्वाप्ता वृत्तिरित्यर्थः । व्यवसायः कृत्याहः । समा-

धिता चित्तस्थैर्यं चित्तवृत्तिनिरोध इत्यर्थः संशयः
द्वयस्य कृत् ज्ञानम् । प्रतिपत्तिः प्रत्यक्षादिप्रमाणवृत्तिः
तट्टीका । तस्याः सप्त गुणा यथा “गुणेषु च यथ-
स्यैव ग्रहणं धारणतया । जहापोहोर्द्विविज्ञानं तत्त्व-
ज्ञानञ्च धीगुणाः” हेमच० । तस्या वृत्तिः पञ्चधा यथा ।
“प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्राश्चतस्रः” पात० सू० तद्वर्णनं
च तत्तच्छब्दे दृश्यम् ।

बुद्धिस्थयकरा यथा “शोकः क्रोधश्च लोभश्च कामो मोहः
पराधृता । ईर्ष्या मानो विचिकित्सा हिंसाऽऽह्वया
जुगुप्सता । दादयेते बुद्धिनाशहेतवो मानसा मलाः” ।
काविकापु० १८५० । “बुद्धिस्थयकरा एते माषकासार-
वृत्तिकाः” । बुद्धिद्विकरा यथा “निम्बाटकप्रवृत्ताश्च
बुद्धिद्विकरा मताः । बुद्धिस्थयकराक्षित्यं त्यजेद्राजा
च भोजने । भोजयेदन्वहं बुद्धिद्विहेतुं नृपोत्तमः ।
काविकापु० ८६ अ० ।

बुद्धिकामा स्त्री कुमारानुचरमाहभेदे भा० य० ४७ अ० ।

बुद्धिजीविन् स्त्री बुद्ध्या जीवति जीव-णिनि । बुद्धिपो-
पायेन जीविनि । “भूतानां प्राणिनां ज्ञेया प्राणिनां
बुद्धिजीविनः” मनुः ।

बुद्धिसहाय ३० ७८० । धीसचिने अमात्यभेदे हारा० ।

बुद्धीन्द्रिय न० ६०८० । “मनः कथं तथा नेत्रे रचना त्वक्
च नासिके । बुद्धीन्द्रियमिति प्रोक्तम्” इत्युक्तेषु इन्द्रियेषु
उभयोः ज्ञानकर्मेन्द्रिययोरुपकारकत्वात् मनसो ज्ञानमात्र-
सहकारित्वविषयत्वा बाह्यान्तरज्ञानकरणतया च तथात्वम्
“चक्षुः श्रोत्रे स्पर्शनञ्च रसनाग्राणमेव च । बुद्धीन्द्रियाणि
जानीयात्” इत्यत्र बाह्यादिष्वेव पञ्चकत्वसङ्गतम् ।

बुद्धुर् न० बुद्ध-क प्रमोदित्वम् । जलस्य खोलाकारे विकारभेदे
असरः । “पञ्चरात्रेण कलत्रं बुद्धुदाकारतां व्रजेत्” ।
सुखबो० उक्ते रगभविष्याभेदे च ।

बुद्ध ज्ञापने आ० प० सक० अनिट् । बोधति अभौत्सीष्ट
शिष्यं गुरुः । बोद्धा बुद्धः ।

बुद्ध ज्ञाने आ० उभ० सक० सेट् । बोधति ते । इति अबुद्ध-
अबोधीत् अबोधि अबोधित । ज्वला० वा ण्य पठ्ये क ।
बोधः बुद्धः ।

बुद्ध ज्ञाने दि० आ० सक० अनिट् । बुध्यते अबोधि अबोधित ।
बुद्धि । चट्+बुद्ध-जागरणे पिपयस्सुरणाभिसुखीभाव
रूपे सस्कारनिष्ठे व्यापारभेदे चट्+बुद्धसंस्कारादेव स्रुति-
भवेतीति शास्त्रे स्थितम् ।